

PROF. ANTUN TAKSIĆ:

PROF. MARKO MARGETIĆ

25. IV. 1891. — 19. III. 1955.

Nakon dugog i teškog bolovanja umro je 19. III. 1955. geolog u mirovini prof. Marko Margetić.

Rođen 25. IV. 1891. u Sućuraju na otoku Hvaru, proveo je djetinjstvo i završio srednju školu u Splitu.

Od 1911.—1915. studirao je na Karlovom sveučilištu u Pragu prirodne nauke, posvetivši osobitu pažnju i ljubav geologiji.

Nakon završenoga studija vraća se iz Češke u domovinu i počinje službu kao suplent gimnazije u Splitu. Tokom ovoga službovanja započinje i razvija se njegov rad na području proučavanja geologije, naročito stratigrafije i tektonike Dalmacije. Dugo vremena radio je sa

revnim istraživačem Dalmacije prof. Giromettom i tu je započeo njegov rad na proučavanju speleologije srednje Dalmacije. Kroz punih 25 godina koje je proveo kao srednjoškolski profesor on proučava geologiju Dalmacije mnogim putovanjima neprestano u nove krajeve, tako da je bio sigurno najbolji poznavач morfologije, stratigrafije i tektonike srednje Dalmacije.

Nema u srednjoj Dalmaciji mjesta i sela u kojem nije bio barem nekoliko puta, pa nije bilo ni najneznatnije geološke i rudne pojave u tome području, koju on nije poznao.

Kada je 1941. došao u Zagreb na tadašnji Geološki zavod, nastavio je, uz obavljanje drugih prigodnih zadataka, i dalje sa proučavanjem geologije Dalmacije. Unatoč ratnim teškoćama on 1942. nastavlja sa kartiranjem primorske zone okolice Splita od Stobreča do Marušića, te sa istraživanjem jugoistočnoga dijela Mosora od Žrnovice preko Gata na Dolac. Iste je godine vršio i kartiranje i profiliranje sjevernog, zapadnog

i južnoga dijela otoka Brača od Povlja prema Supetru i od Milne do Bole, te na potezu Nerežišća do Huma u srednjem dijelu otoka.

Poslije Oslobođenja nastavio je geološkim radovima, pretežno za svrhe praktičnoga rudarstva i to opet najviše u području Srednje Dalmacije. Tako je u periodu od 1947.—1949. izvršio kartiranje na području Dubravice i Skradina u mjerilu 1 : 75.000, kao i kartiranje u području Vrličkoga polja i cijele doline Cetine na kartografskoj osnovi 1 : 25.000. Nakon toga započinje njegov rad na problematici bituminoznih stijena srednje Dalmacije, a u isto vrijeme izvršio je, baveći se problematikom ugljenokopa Siverića, i posebno kartiranje područja cijele planine Promine i nekih susjednih područja. Njegovo temeljito poznavanje geologije srednje Dalmacije znatno mu je pomoglo kod proučavanja i upoznavanja geoloških prilika pojedinih ležišta ugljena i bituminoznih stijena.

Za vrijeme ovoga rada objelodanio je (Geol. vjesnik sv. I) i rezultate svojih opažanja i svoju koncepciju o vezi tektonskih poremećaja i postanka nekih velikih krških polja srednje Dalmacije.

Godine 1949. premješten je po potrebi u tadašnju Generalnu direkciju za naftu-pogon Donja Lendava. Ovdje se nije dugo zadržao, nego je ubrzo došao u Zagreb u Institut za naftu. Tu je nakon jednoga puta u Dalmaciju teško obolio. Kada se je počeo oporavljati, ponovno se otputio na službeno putovanje i bolest mu se je nakon toga pogoršala i to je konačno dovelo do katastrofe.

Pokojni je Margetić bio uzoran i kao drug i kao čovjek. Uvijek raspoložen, vječno dobre volje i nasmijan, neobično blage naravi i nije klonuo ni pod najtežim udarcima sudbine. Vjerujući uvijek u dobrotu drugih i sam je bio uvijek dobar prema svakome, pružajući svakome svoju pomoć, a ne tražeći ništa za sebe. Radi toga je imao prijatelje svuda kuda je prošao.

Nije bio sklon pisanju, iako je probleme u sebi razrađivao i spremao se na pismenu obradu, te bi pero prihvatio tek nakon dugog oklijevanja. Tako je i ostalo za druge skriveno veliko njegovo poznavanje geoloških pojava i problema srednje Dalmacije. Ipak se njegov rad iako ne zaobljen i izgrađen do tančina, sačuvao djelomično u njegovim prigodnim elaboratima od kojih se 70 nalazi u Arhivu Geološkog zavoda u Zagrebu. Ti su elaborati obrađivani u vezi sa prigodnim konkretnim zahtjevima i potrebama privrede i izgradnje našeg socijalističkog napretka i razvoja. Tih elaborata sigurno ima i kod Naftaplina i kod Instituta za naftu, gdje je također radio.

Velika je šteta, da nije mogao nakon umirovljenja mirno srediti svoja geološka iskustva i nazore na geološku problematiku i pitanja srednje Dalmacije, koju je jako dobro poznao. Imao je za to mnogo planova, ali ga je omela smrt.

Objelodanjeni su mu radovi slijedeći:

1. Nove jame i pećine srednje Dalmacije. — Glasnik Srp. geograf. društva XI Beograd 1925.
2. Geološko snimanje lista Omiš-Sv. Petar. — Vjesnik hrv. držav. geol. zavoda II/III Zagreb, 1944.
3. Tektonski poremećaji kao temelj postanka krških polja srednje Dalmacije. — Geološki vjesnik sv. I. Zagreb 1947.
4. Bituminozne stijene Dalmacije. — Geološki vjesnik sv. II-IV Zagreb, 1952.